

Minerva nascuda de la ment i de la carn (en memòria de la Dolors Cinca)

Jaume Creus

Minerva nascuda de la ment i de la carn (en memòria de la Dolors Cinca)

Cara al futur ressonant tothora
encara tinc la teva veu despresa,
el dring de la maternitat atesa
que tot ho abasta i res no deixa a fora.

Cara al passat i resumint vivències
encara puc llegir, fets de filigrana,
els mots teixits per una mà sultana
que canta el fruit de les vitals essències.

I, enmig del món, per sempre més present,
veuré la imatge d'ambdues naixences:
del ventre l'una i l'altra de la ment.

Com ample escut, seran bones defenses
contra els miratges del constat ponent:
contra l'oblit tindrè aurores intenses.

P.S.

I per si mai fes falta als meus hereus,
els deixaré, part dels meus béns escassos,
aquella foto que ens vam fer plegats,
indici clar de sentiments vedats:
tenir-te adulta al meu costat dempeus
i en diminut reproduïda en braços.